

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΦΑΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59.

*Βασικόν φύλλον τιμᾶται
λεπτῶν 20.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . . Δρ. 10
Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ . Φρ. γρ. 12

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Charles Monselet

Ἡ πρώτη υπηρέτρια (Les femmes qui font des scènes)

Μετάφραση: Κ. Α.

Εβδομάς, Αθήνα

τμ. 5, περ. Β', ετ. Ε', τχ. 24, 11 Ιουνίου 1888, σ. 5-7

Ο Σ. Τώρα όπου μου ηύξησαν τὸν μισθόν μου, νομίζω, ὅτι τὴν αὐξήσιν ταύτην δὲν δύναμαι νὰ χρησιμοποιήσω κάλλιον, παρὰ νὰ σοι δώσω ὀλίγην ἀνακούφισιν ἄς πάρωμεν μίαν ὑπηρετρίαν.

Η Σ. Λοιπόν, ἄς πάρωμεν μίαν ὑπηρετρίαν.

Β'

Ἐκλογή.

Ἡ ἐκλογή τῆς ὑπηρετρίας — ὑπόθεσις σοβαρὰ καὶ σπουδαία! — διήρκεσε περίπου τρεῖς ἐβδομάδας.

Ἦσαν δύσκολοι.

Ἦθελον ὑπηρετρίαν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας νὰ μὴν ὑπῆρχεν. Ἀριστούργημα ὑπηρετρίας! παντέλειον! ἐξάισιον!

Ἀπετάθησαν ἐν πρώτοις εἰς ὄλου τοὺς γνωρίμους, ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσαν. Ἐγραψαν εἰς τὰς νήσους καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρατηροῦντες ἅμα, ὅπως τὰ συστατικά αὐτῆς ὧσιν ἡ χρηστότης καὶ ἡ τιμιότης. Οἱ εἰς οὓς ἀπετάθησαν ἐζήτησαν καιρὸν καὶ μεσιτείαν. Ἀπετάθησαν εἰς τὰ προμηθεύοντα ὑπηρετρίας πρακτορεῖα. Περισσότεραι τῶν πεντήκοντα ὑπηρετριῶν παρουσιάσθησαν πρὸ ... τῆς κυρίας· οὐδεμία τῇ ἤρесе.

Διὰ τοῦτο μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ἀπελπισθεῖσα, ἐπῆρε τὴν πρώτην τυχοῦσαν.

... Περὶ τὴν ἐσπέραν δύο νεάνιδες ἐξέρχονται ἐκ τινος μικρᾶς οἰκίας, κρατούσαι ὑπὸ μάλης δέματι πεπαλαιωμένον. Διατρέχουσι τὰς ὁδοὺς ὡς εἰ ζητούσαι τινα.

Ἐἶνε ἡ ὑπηρετρία, συνοδευομένη ὑπὸ μιᾶς φίλης τῆς, ὁδηγούσης αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Ἀντωνίου.

Γ'

Προσφώνησις τῆς κυρίας πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν

— Κόρη μου, τὸ σπίτι μας δὲν εἶνε δύσκολον, ἔχει ὅμως ἐργασίαν. Ἐπειδὴ δὲ βαρύνομαι νὰ ἐπαναλαμβάνω καθημερινῶς τ' αὐτά, θὰ σοι εἶπω ἅπαξ διὰ παντός, τί ὀφείλεις νὰ κάμνης. Ἐν πρώτοις θὰ ἐξυπνᾷς εἰς τὰς πέντε τὸ πρωτὶ, διότι τὸ πρωτὶνὸν σήκωμα ὀφείλει εἰς τὴν ὑγιειαν. Θὰ σκουπίζης τὴν τραπεζαρίαν, καὶ θὰ στιλβώνης τὰ ὑποδήματα. Θὰ καθαρίζης τὰ ἰδικά μου καὶ τὰ ἐνδύματα τοῦ κυρίου σου. Εἰς τὰς ἑπτὰ πίνομε τὸ καφφέ μας, διότι ὁ κύριος πηγαίνει πρωτὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του. Ἐπειτα θὰ τακτοποιῆς τὴν κρεβατοκάμαρα, καὶ θὰ στρώνης τὰ κρεβάτια· δὲν θὰ ξεσκονίζης ὅμως τὰ ἐπιπλα· διὰ τοῦτο θὰ φροντίζω ἐγώ. Νὰ εἶσαι καθαρὰ ἐνδεδυμένη, ἀλλ' οὐχὶ φιλαρέσκως. Θὰ ἀλλάζης ποδιὰν ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Ἀφ' οὗ τελειώσης ταῖς κάμαραις, θ' ἀρχίζης τὸ μαγειρεῖν· πρόσεχε ὅμως, διότι καὶ ἐγὼ καὶ ὁ κύριος εἰμεθα πολὺ παράξενοι ὡς πρὸς τὸ φαγητόν. Κάθε Πέμπτην κάμνομε πιλάφι, κάθε Κυριακὴν μακαρόνια καὶ πουλιά. Καλεσιμένους δὲν ἔχομεν παρὰ ἓνα εἰς τοὺς δύο μῆνες. Κάρθουνα καὶ κρασί πέρνομε τῆς χρονιάς. Τὸ ψωμί μᾶς το φέρνουν. Τὸ νερὸ

Πρὸ δύο ἐβδομάδων ἀπέβιασεν ὑπερξηκοντούτης ἐν Παρισίοις ὁ συγγραφεὺς τοῦ κατωτέρω ἔργου καὶ μυρίων ἄλλων τοιούτων. Ἄντι πάσης νεκρολογίας διὰ τὸν Κάρλον Μονσελέ, οὗ ὁ βίος διήλθεν οἰκογενειακός, γλυκὺς καὶ ἀθύρσιμος, ἀρκεῖ ἡ παράθεσις ἐνός ἐκ τῶν χαριεστάτων ἐκείνων κομφοτεχνημάτων, ἅτινα τόσο καλῶς ἐγίνωσκε νὰ χαρασῆ ἡ γραφίς του, ὅσον καλῶς ταῦτα παριστάνουσι τὸν συγγραφεα τῶν. Ἀκαταπόνητος λογογράφος καὶ τεχνοκρίτης, θελκτικώτατος ἀφηγητῆς, σατανικώτατος ἢ ἀγγελικώτατος ἀναλόγως τοῦ θέματος, ὅπερ τὰ παράδοξα ἴδια τῆς κοινωνίας τῷ ἐνέπνεον, ὁ Κάρλος Μονσελέ ἐν τῇ ἡρέμῳ ζωῇ του, ἔχων ἔνθεν τὴν εὐφυίαν καὶ ἐκείθεν τὴν εὐθυμίαν δύναται ἀριστα νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ συγχρόνου Γαλλικοῦ πνεύματος· ὡς τοιοῦτος δὲ ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν ἠγαπᾶτο καὶ ἐπεζητεῖτο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν του, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ παντὸς γνώστου τῆς ἡραίας του γλώσσης.

Η ΠΡΩΤΗ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

Α'

Πρόλογος.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. Πρέπει ἐξ ἄπαντος, ἀγαπητή μου, νὰ πάρωμεν μίαν ὑπηρετρίαν.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. Νομίζεις, Ἄντωνιε;

Ο Σ. Εἶνε ἀπαραίτητον· κουράζεσαι πολὺ, καὶ σε βλάπτει.

Η Σ. Γνωρίζω τὰ πρὸς ἐμὲ αἰσθηματὰ σου, καὶ σε ὑπερευχαριστῶ. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι πολὺ κοπιᾶζω, διότι θέλω τὰ πάντα νὰ εἶνε ἐν τάξει. Σκέφθητι ὅμως, φίλε μου. Ἐως τώρα τὰ ἐκαταφέρναμεν μία χρὰ ἀνευ ὑπηρετρίας· καὶ τὰ οἰκονομικά...

ἀνεβαίνει εἰς τὸ μαγειρεῖον· βλέπεις πόσαις εὐκολίαις. Θὰ σαπουνίζης καὶ θὰ σιδερώνης κάθε ἑβδομάδα. Κάθε βράδυ πρὶν πλαγιάζης θὰ πλύνῃς τὸ μαγειρεῖόν σου, καὶ θὰ τρίβῃς τὰ μαχαιροπήρουνα. Ἄμα τελειώνης τὰς δουλείαις σου, θὰ καθαρίζῃς τὰ πόμπολα τῶν θυρῶν καὶ τὰ κτήνια. Ἡ ὑπηρετρία ποτὲ δὲν πρέπει νὰ κἀθηται χάσκουσα, πάντα πρέπει καὶ νὰ κάμνῃ, διὰ τοῦτο ὅταν δὲν θὰ ἔχῃς ἐργασίαν, νὰ ἐμβάλῃς τὰ πανικά. Θὰ ἐξέρχῃσαι ἀπ᾿ τοῦ μνηός· ἀλλὰ νὰ εἶσαι φρόνιμος, διότι τὸ παραμικρὸν ἂν μάθῃς, θὰ σε ἀποβάλῃ. Εἶπες, ὅτι σε λέγουν Μαρούσα· ἐγὼ θὰ σε φωνάζω Μαρία, διότι τὸ Μαρούσα δὲν μου ἀρέσει. Ἄ! ἐλησμόνησα νὰ σου εἰπῶ, ὅτι θὰ κοιμᾶσαι καὶ σκοτεινά, διότι τὰ φοβοῦμαι τὰ καντήλια. Αὐτὰ εἶνε. Δὲν πιστεύω νὰ σου φαίνονται πολλὰ κόρη μου.

Δ

Ἡ ὑπηρετρία.

Εὐμορφος νέα. Μακρὰ καὶ ἴσια ὡς κυπάρισσος. Παρελαὶ ὡς ροδάκινα. Κόμη μέλαινα. Ὀφθαλμοὶ μεγάλοι. Βραχίονες μὲ πάντοτε μέχρι τῶν μασχαλῶν ἀνασηκωμένας χειρὶδας καὶ ὄζοντες πογάδας. Χεῖρες χρώματος ἰώδους καὶ πόδες τεράστιοι. Ὅταν περιπατῇ, νομίζει τις, ὅτι διέρχεται ὀλόκληρον τάγμα. Ἀγαπᾷ τὰς ἐρυθρὰς ταινίας. Εὐαίσθητος εἰς τοὺς χαριεντισμοὺς τῶν στρατιωτῶν.

Ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικά: κοιμᾶται μὲ τὰς κάλτσας, καὶ οὐδέποτε ὄνειρεύεται.

Ε

Εἰς τὴν τράπεζαν.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. Δὲν σου φαίνεται ἀρκετὰ νόστιμον τὸ φαγητόν;

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. Δὲν εἶσαι δύσκολος. Ὅταν ἐμαγεύρεα ἐγὼ, τίποτε δὲν σου ἤρθεκε. (Σιωπῇ).

Ο Σ. (Χαριεντιζόμενος).—Ἐχει ὀλίγον σκόροdon πλέον τοῦ δέοντος.

Η Σ. Ἐχεις δίκαιον! Μαρία;

Η ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ. Εἰς τὰς διαταγὰς σας, κυρία!

Η Σ. Τὸ φαγητόν εἶνε παραγεμισμένον μὲ σκόροdon, καὶ ὁ κύριος δὲν ἤμπορεῖ νὰ το φάγῃ.

Ο Σ. Εἶπα ὅτι...

Η Σ. Μόνον εἰς τὰ μαγέρικα βάζουν τόσα σκόροδα.

Η ΥΠ. Τοῦ λοιποῦ, κυρία, δὲν θὰ βάζω.

Η Σ. Δὲν σου εἶπα νὰ μὴν βάζῃς; πέρνεις τὰς πόρταις μὲ τὰ γκάγκαθα σου εἶπα νὰ βάζῃς ὀλιγώτερον.

Η ΥΠ. Πολὺ καλά, κυρία.

Η Σ. Πάρε το ἀπ' ἐδῶ.

Ο Σ. (προσπαθῶν νὰ διαμαρτυρηθῇ). Ἄλλ' ἐγὼ δὲν ἀπόφαγα.

Η Σ. Πάρε το, καὶ φέρε τὸ ψητόν. (Ἡ ὑπηρετρία ἐξέρχεται). Δὲν ἐντρέπεσαι, νὰ ζητῇς νὰ τὴν ὑπερασπισθῇς, ὅτε ἐγὼ τὴν ἐπιπλήττω;

Ο Σ. Ἀφοῦ σοῦ εἶπε, ὅτι δὲν θὰ βάζῃ πλέον;

Η Σ. Ἄν ἐξακολουθῇς νὰ τὴν ὑπερασπίζεσαι, θὰ ἔχῃς νὰ κάμῃς μαζί μου. Συλλογίσου το.

Ο Σ. Ἄς φάγωμεν.

(Τρώγουν τὸ ψητόν καὶ τοὺς καρποὺς ἀνεπαρητήσεων, εἶτα ἔρχεται ὁ καφφές).

Η Σ. Ἦδη δύνασαι νὰ γευματίσης. Δόσε μου τὸ ψωμί, νὰ σου κόψω ἓν τεμάχιον.

Η ΥΠ. Ἴδου, κυρία.

Ο Σ. Δὲν ἐντρέπεσαι νὰ τῆς δίδῃς τὸ ψωμί μὲ τὸ μέτρον;

Η Σ. Ἐτσι κάμνουν ὅλοι. Δὲν εἶνε ἰδική σου δουλειά.

Ο Σ. Ἐχεις δίκαιον.

Γ

Δευτέρα ἡμέρα. Ἐπιστροφή ἐκ τοῦ γραφείου.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. Καλημέρα, Λουκία. Τί ἡμέρα ἡ σημερινή! Φαντάσου· ὁ Γεώργιος ἦτο ἀσθενής καὶ τὸν ἀνεπλήρωσα· εἶμαι κατακουρασμένος.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. Δὲν ξεύρεις· ἡ ὑπηρετρία...

Ο Σ. Ἄφησε νὰ καθίσω.

Η Σ. Ἐσπασε ἓνα φλυτζάνι.

Ο Σ. Διάβολο!

Η Σ. Μὴν τὴν μέλει, καὶ θὰ τῆς το κρατήσω ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς.

Ο Σ. Δὲν βαρύνεσαι δι' ἓν φλυτζάνι μήπως τὸ ἔκαμε ἐπίτηδες;

Η Σ. Τόσῃ τὸ χειρότερον, διὰ νὰ τὴν καταστήσω προσεκτικὴν.

Ο Σ. Σὲ παρακαλῶ, κάμε μου τὴν χάριν νὰ μου δώσης τὰς παντούφλαις μου· εἶμαι κατακουρασμένος.

Η Σ. (Φωνάζει) Μαρία, δὸς εἰς τὸν κύριον τὰς παντούφλαις του.

Ο Σ. Δὲν εἶνε ἀνάγκη. Σηκώνομαι καὶ τὰς πέρνω.

Η Σ. Τότε τί μὰς χρειάζεται ἡ ὑπηρετρία;

Ο Σ. Πλησίασον, νὰ σου ἀναγγείλω μίαν εὐχάριστον εἰδησιν. Πρόκειται νὰ με προβιβάσουν· ὁ γενικὸς γραμματεὺς μ' ἐκάλεσε εἰς τὸ δαμάτιόν του. Λέγεται, ὅτι ὁ Ἀριστείδης ἀποσύρεται, καὶ ὅτι θὰ λάβω τὴν θέσιν του.

Ζ

Παρεμβολή.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (πρὸς τὴν γυναῖκά του) Πόσον εἶσαι εὐμορφος ἀπόψε! Πῶς σου πηγαίνει αὐτὸς ὁ νυκτικὸς κεκρύφαλος! Σὲ βεβαίω...

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. Παρητήρησες, πῶς ἡ ζάχαρη τελειώνει γλήγορα;

Ο Σ. Ὅχι. Ἐχεις ἀπόψε καὶ τι ἔκτακτον. Αὐτὴ ἡ τραχηλιὰ σὲ κάμνει...

Η Σ. Ἄλλοτε μὲ μισὴ ὀκτὰ ἔπερνούσαμε τρεῖς ἡμέρας.

Ο Σ. Φίλησέ με.

Η Σ. Ἄφησέ με· μὴν εἶσαι ὀχληρὸς· Δὲν ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ ὀμιλήσῃ μαζί σου μίαν στιγμὴν.

Ο Σ. Καίρὸς διὰ κάθε πράγμα, Λουκία. Ἦδη εἶνε ὥρα νὰ κοιμηθῶμεν· ἔλα, φῶς μου.

Η Σ. Τί ἄνθρωπος, Θεέ μου! τί χαρακτηριστὴρ! Νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἀκούσῃ; Νὰ τον κλέπτουν, καὶ νὰ μὴν ὀμιλῇ;

Ο Σ. (σβύνας τὸ κηρίον). Τί ὠραία τοῦ εἶνε!

Η Σ. Αὐριον θὰ μετρήσω τὰ κομμάτια.

Η

Σχηματισμὸς τοῦ δράματος.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. (στηρίζων ἐπὶ τοῦ παρθύρου μικρὸν καθρέπτην, ὅπως ξυρσοβῆ). Μαρία, ζεστὸ νερό!

Η ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ. Ἴδου αὐτό, κύριε. Ο Σ. Εὐχαριστῶ. (Ἡ ὑπηρετρία ἐξέρχεται).

Η ΣΥΖΥΓΟΣ. Τὴν πολυκυττάζεις τὴν ὑπηρετρίαν σου.

Ο Σ. (ἀφῆτων τὸ ξυράφιον νὰ πέσῃ). Ἐ!

Η Σ. Εἶνε εὐμορφος κόρη.

Ο Σ. (ὀψῶν τοὺς ὄμους). Ἄλλα πάλιν.

Η Σ. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄνδρες τόσοι ὀλίγον ἄβροϊ...

Ο Σ. Θεέ μου!

Η Σ. Ἄνδρες, οἵτινες δὲν ἀνδιάζουσι τὰ σφουγγαρόπανα.

Ο Σ. (ἐξακολουθῶν νὰ ξυρίζεται). Ἐμπρὸς λέγε.

Η Σ. Ἀντώνιε, νὰ μὴν ἀστειεύεσαι μαζί μου. Θέλεις νὰ σου ἀποδείξω, ὅτι γνωρίζω τὰ πάντα;

Ο Σ. Μάλιστα. Πρόσεξον ὅμως μὴ με κόψῃς.

Η Σ. Λοιπὸν χθὲς ὁ περιβολάρχης σὲ εἶδε συνομιλοῦντα μετ' αὐτῆς εἰς τὸν δρόμον.

Ο Σ. Ἐ!

Η Σ. Τὸ ἀρνεῖσαι.

Ο Σ. Ὅχι βέβαια. Ὁ περιβολάρχης εἶνε μύωψ.

Η Σ. Ἐλα συνδιελέγεσο μὲ τὴν Μαρίαν;

Ο Σ. Δὲν συνδιελεγόμην, τῇ ὀμίλουν ἰδοῦ ἡ διαφορὰ.

Η Σ. Εἰς τὸν δρόμον;

Ο Σ. Εἰς τὸν δρόμον. Τῇ εἶπον νὰ μου ἀγοράσῃ μίαν ἄλλην βούρτσαν διὰ τὴν γενειάδα μου, διότι αἱ τρίχες τῆς ἰδικῆς μου κατεστράφησαν. Ἴδέ.

Θ

Ἐπερτάτη κρίσις.

(Ἐν τῷ κοιτῶνι τρεῖς ὥραι τῆς πρωίας.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ροχαλιζει).

Η ΣΥΖΥΓΟΣ (ἀναλυομένη αἰφνης εἰς δάκρυα). ὦ! ὦ! ὦ!

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ (ἐγειρόμενος αἰφριδίως). Τί ἔχεις Λουκία; Τί ἔχεις φίλη μου; Μήπως ὑποφέρεις;

Η Σ. Ἦμην βεβαία!

Ο Σ. Βεβαία! περὶ τίνο; Περίμενε, σηκώνομαι. Ποῦ εἶνε τὰ σπύρτα; Πιθανὸν νὰ εἶνε νευρικὴ ταραχή.

Η Σ. Μὴ μ' ἐγγίξῃς! μὴ μ' ἐγγίξῃς!

Ο Σ. Εἰπέ μου λοιπὸν, τί αἰσθάνεσαι, τί ἔχεις; ἀποκριθῆτί με! εἶμαι ἐγὼ ὁ Ἀντώνιος, ὁ σύζυγός σου...

Η Σ. Ἀνέμενον ἀπὸ σὲ τοιαύτην ὕβριν.

Ο Σ. Ὑβριν ; Κατέχεσαι ὑπὸ μανίας.
Θέλεις νὰ σου κάμω ἓνα τσαΐ ;

Η Σ. Τέρας !

Ο Σ. Ποῖος εἶνε τέρας ;

Η Σ. Καὶ τολμᾶς νὰ ἐρωτᾶς ;

Ο Σ. Βεβαίως.

Η Σ. Πρὸ ὀλίγου ὠνειρεύεσο, καὶ σε
ἤκουσα προφέροντα τὸ ὄνομα τῆς ὑπηρε-
τρίας σου «Μαρία».

Ο Σ. Ἔ !

(Θεωρεῖ προσεκτικῶς τὴν γυναῖκά του, εἶτα φορέσας
τὸ πανταλόνιόν του, ἐξέρχεται τοῦ κοιτῶνος, κη-
ρίον ἀνὰ χεῖρας κρατῶν).

Ι'

Καταστροφή.

(Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ὡς βόμβα εἰσερχόμενος εἰς τὸν κοι-
τωνίσκον τῆς ὑπηρετρίας).

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ. Κόρη μου, σήκω ἀμέ-
σως ! ἀκούεις ;

Η ΥΠ. (ἐγχειρομένη). Τί τρέχει ; Κλέ-
πται ἢ πυρκαϊά ;

Ο Σ. Σήκω ἀμέσως καὶ φύγε !

Η Σ. Νὰ σηκωθῶ ! εἰς τοιαύτην ὥραν!
Βέβαια δὲν εἶσθε καλά.....

Ο Σ. Πάρε εἴκοσι, τριάντα, πενήντα
δραχμάς. Ἐτοιμάσου καὶ φύγε ἀμέσως.
Εἶσαι καλὴ κόρη, ἀρίστη μάγειρος. Ἀλλὰ
τί τὰ θέλεις ; ἡ σύζυγός μου ἐφαντά-
σθη.... Δὲν εἶνε σφάλμα μου. Φύγε, σὲ
παρακαλῶ ! Δὲν θέλεις νὰ με καταστή-
σης δυστυχῆ ! Τρέχω νὰ σου φέρω μίαν
ἀμαξάν. Ἔλα, κόρη μου, ἔσο λογικὴ.....

Η ΥΠ. Ἴδού, κύριε, σηκώνομαι.

Ο Σ. ὦ, ὦ ! Ἔλα εἰς τὴν θέσιν μου.
Θέλω τὴν ἡσυχίαν μου. Βάλε τὸ φου-
στάνι σου, ἐγὼ στρέφω πρὸς τὸ ἄλλο μέ-
ρος. Κάθε ἡμέραν τὰ ἴδια. Πήγαινε, κόρη
μου. Ἡ σύζυγός μου εἶνε γελοία, ἀδικος,
τὸ γνωρίζω· ἀλλ' εἶνε σύζυγός μου.

Η ΥΠ. Ἀλλὰ τί ἔκαμα ;

Ο Σ. Ἔλα βάλε τὰ ὑποδήματά σου,
φύγε !

Η Σ. (τρέχουσα). Ὅχι, δὲν θὰ φύγη
πρὶν ἐρευνήσω τὸ κιβώτιόν της.

(Μετάφρασις Α.Κ.) CHARLES MONSELET.